ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-ЖА SHARPSTON
представено на 25 януари 2007 година [1]

1. Поставеният от Finanzgericht (Финансов съд) Дюселдорф, Германия преюдициален въпрос се отнася до правилния митнически статут на употребяваните облекла, които Euro Tex Textilverwertung GmbH (наричано по-нататък „Euro Tex“) събира, сортира и опакова в Германия и ги изнася за Полша преди последната да стане член на Европейския съюз. Митническият статут на тези дрехи е уреден от Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна, в редакцията му след измененията (наричано по-нататък „споразумение за асоцииране“) [2]. Отговорът на въпроса дали подобни облекла могат да бъдат класифицирани като такива „с произход от Общността“ и поради това да се ползват от тарифни преференции по силата на споразумението за асоцииране, зависи от това дали претърпяното от тях сортиране представлява „достатъчна преработка или обработка“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 към това споразумение (наричан по-нататък „Протокол № 4“) или по-скоро трябва да се счита, че спадат към определението на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 за „прости операции, състоящи се в [...] съчетаване (включително комплектоване на стоките)“.

Приложимо законодателство

Споразумението за асоцииране

2. Член 10 от споразумението за асоцииране предвижда премахване или прогресивно намаляване на приложимите за Полша вносни мита относно стоки с произход от Общността.

3. Според член 34 Протокол № 4 установява правила за произход с оглед приложението на тези тарифни преференции.

1 – Език на оригиналния текст: английски.

2 – Подписано в Брюксел на 16 декември 1991 г. (ОВ L 348, 1993 г., стр. 2), изменено с Решение № 1/97 (97/539/ЕОВС, ЕО, Евратом) на Съвета по асоцииране от 30 юни 1997 година за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна (ОВ L 221, 1997 г., стр. 1).

4. Член 1 от Протокол № 4 предвижда:

„За целите на настоящия протокол:

а) „производство“ означава всякакъв вид преработка или обработка, включваща сглобяване или специфични операции;

б) „материал“ означава всяка съставка, суровина, компонент или част и т.н., използвани при производството на продукта;

[...]“ [неофициален превод]

5. Член 2, параграф 1 предвижда:

„С оглед приложението на споразумението, за продукти с произход от Общността се считат:

а) продукти, изцяло получени в Общността по смисъла на член 5 от настоящия протокол;

б) продукти, изцяло получени в Общността и съдържащи материали, които не са били изцяло получени там, при условие че тези материали са претърпели достатъчна преработка или обработка в Общността по смисъла на член 6 от настоящия протокол;

[...]“ [неофициален превод]

6. Член 6 гласи:

„1. За целите на член 2 продукти, които не са изцяло получени, се считат за достатъчно преработени или обработени, когато са изпълнени условията, посочени в списъка на приложение II.

[...]

3. Разпоредбите на параграф [...] 1 [...] се прилагат при спазване на разпоредбите на член 7.“ [неофициален превод]

7. Член 7 гласи:

„1. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, следните операции се смятат за недостатъчни преработки или обработки, за да придадат на продуктите произход, независимо дали са изпълнени изискванията на член 6:

[...]

б) прости операции, състоящи се в премахване на прах, пресяване или подбиране, сортиране, класиране, съчетаване (включително комплектоване на стоките), измиване, боядисване, разрязване;

[...]

е) просто сглобяване на части, които представляват завършен продукт;

ж) комбинация от две или повече операции, посочени в букви а)—е);

[...]

2. При определяне дали преработката или обработката на даден продукт са недостатъчни по смисъла на параграф 1, всички осъществени в Общността или в Полша операции върху този продукт се преценяват заедно.“ [неофициален превод]

8. Приложение II към Протокол № 4 е озаглавено „Списък на преработката или обработката, която се изисква да се осъществи по отношение на материалите без произход, за да може обработения продукт да придобие произход“. Той съдържа таблица с три колони: „Номер на позицията по ХС“ [3], „Описание на продукта“ и „Преработка или обработка, осъществена върху материали без произход и водеща до получаване на произход“. В тази таблица, срещу номер на позицията по ХС „ex глава 63“ и описание на продукта „Други[4] конфекционирани текстилни артикули; комплекти; употребявани облекла и употребявани текстилни артикули; парцали [...]“ [неофициален превод] е посочено: „Производство от материали от всяка позиция, с изключение на тази на продукта“ [неофициален превод].

3 – Номенклатурата, която се урежда от Конвенцията по Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, известна като „номенклатура на ХС“, е международна универсална номенклатура, управлявана от Световната митническа организация.

4 – Вероятно артикули, различни от облеклото, което спада към предходните две глави по ХС.

9. В самата номенклатура на ХС, глава 63 („Други конфекционирани текстилни артикули; комплекти; употребявани дрехи и употребявани текстилни артикули; парцали"), под номер на позиция 6309 са включени „Употребявани облекла и други употребявани артикули". Бележка [5] 3 към глава 63 уточнява: „За да бъдат класирани в тази позиция, артикулите [...] трябва да имат видими следи от използване и [...] да бъдат представени в насипно състояние или в бали, торби или други подобни опаковки"[неофициален превод].

Конвенцията от Киото

10. Международната конвенция за опростяване и хармонизация на митническите процедури (наречена по-нататък „Конвенцията от Киото" или „Конвенцията") е приета през 1973 г. [6]

11. Европейската общност е страна по Конвенцията от Киото.

12. Член 2 от Конвенцията гласи, че всяка договаряща се страна „се ангажира да насърчава опростяването и хармонизацията на митническите процедури и с тази цел да се придържа, в съответствие с разпоредбите на настоящата конвенция, към стандартите и препоръчаните практики в приложенията към настоящата конвенция."

13. Приложение Г.1 към Конвенцията, наречено „Приложение относно правилата за произход", е прието от името на Общността с Решение 77/415/ЕИО на Съвета [7]. При тълкуване на съдържащите се в общностното законодателство правила за произход Съдът се позовава на Приложение Г.1 [8].

14. Според стандарт [9] 3 от приложение Г.1, когато две или повече страни са участвали в производството на стоките, произходът на тези стоки се определя съгласно критерия за значителното преобразуване, въз основа на който „произходът се определя като за страна на произход се счита страната, в която е извършено последното значително производство или обработка [да се чете: „последна значителна обработка или

5 – Съдът е приел, че обяснителните бележки, изработени от Комитета по хармонизираната система, могат да допринесат значително за тълкуването на обхвата на различните тарифни позиции, без същевременно да имат правнозадължителна сила (Решение от 14 декември 1995 г. по дело Colin и Dupré, C-106/94 и C-139/94, Recueil, стр. I-4759, точка 21).

6 – Конвенцията от Киото е ревизирана през юни 1999 г. Ревизираната конвенция влиза в сила през февруари 2006 г. Цитираните в настоящото заключение разпоредби от Конвенцията са от оригиналния текст, приложим към момента на настъпване на фактите.

7 – Решение на Съвета от 3 юни 1977 г. за приемане от името на Общността на няколко приложения към Международната конвенция за опростяване и хармонизиране на митническите процедури (ОВ L 166, 1977 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 1, стр. 109). Приемането не се отнася за стандарти 7 и 8 и за препоръчана практика 10, които обаче не са релевантни за настоящото дело.

8 – Решение от 13 декември 1989 г. по дело Brother International (C-26/88, Recueil, стр. I-4253, точки 15—21).

9 – Член 4 от Конвенцията от Киото гласи, че стандартите са „разпоредби, чието общо приложение е признато за необходимо с цел постигане на хармонизация и опростяване на митническите процедури и практики".

преработка"], считана за достатъчна, за да придаде на стоката нейното основно качество" (определение в) от Приложение Г.1).

15. Според бележка [10] 1 към стандарт 3 на практика критерият за значително преобразуване може да бъде изразен чрез правило, изискващо промяна на тарифната позиция в определена номенклатура със списък на изключенията и/или чрез списък на обработвателни или преработвателни операции, които дават или не на стоките произход от страната, където са извършени тези операции, и/или чрез процентно адвалорно правило, където процентната стойност на използваните материали или процентът на добавената стойност достигат определено ниво.

16. Според бележка 2 към стандарт 3:

„Списъкът от изключения може да цитира:

а) производствени или преработвателни операции [да се чете: „обработвателни или преработвателни операции"], които въпреки че налагат промяна в класирането на тарифната позиция, не се считат за значителни или се считат за значителни само при определени условия;

б) производствени или преработвателни операции [да се чете: „обработвателни или преработвателни операции"], които въпреки че не налагат промяна в класирането на тарифната позиция, се считат за значителни при определени условия.

Условията, позовани в букви а) и б), могат да се отнасят до вид премината преработка от стоките или до процентно адвалорно правило."

17. Според стандарт 6 от приложение Г.1:

„Операции, които не допринасят или които допринасят само малко към важните характеристики или качества на стоките, и по-специално операции, придържащи се към една или повече от изброените по-долу, не трябва да се считат за част от съществено производство или преработване [да се чете: „значителна обработка или преработка"]:

а) операции, необходими за съхранението на стоките по време на транспортиране или складиране;

б) операции за подобряване на пакетирането или пазарното качество на

10 – Според член 4 бележките „посочват някои от възможните начини на действие, които да бъдат следвани при прилагането на съответния стандарт".

стоките или за приготвянето им за отпътуване като намаляване на размера, групиране на пакетите, сортиране и степенуване, препакетиране;

в) прости операции по сглобяване;

г) смесване на стоки от различен произход, при условие че характеристиките на продукта, който се получава, не се различават значително от характеристиките на стоките, които са смесени."

Главното производство и отправеното запитване до Съда

18. Euro Tex управлява сертифицирано предприятие за рециклиране на отпадъци в Германия за събиране, превоз, сортиране и преработка на употребявани облекла и текстилни продукти.

19. Настоящото дело се отнася до процеса, посредством който Euro Tex сортира стоките. В акта за препращане този процес е описан по следния начин.

20. Първата фаза е свързана с отстраняване на евентуални отпадъци от събраните стоки и разделянето им на използваеми и неизползваеми. Неизползваемите облекла претърпяват последващо разделяне в зависимост от това в каква степен могат да бъдат рециклирани по друг начин (получаване на влакна, производство на текстилни материали за поддържане на хигиената, изолационни материали).

21. Втората фаза се състои от по-нататъшно разделяне на стоките на облекла, обувки, текстилни материали за поддържане на хигиената и материал, предназначен за рециклиране, текстилни изделия за домакинството и дамско, мъжко и детско облекло.

22. Третата фаза се състои в по-детайлно съчетаване [11]: облеклата и аксесоарите се съчетават в зависимост от качеството на плата и други критерии според изискванията на клиента в повече от 80 различни категории [12].

11 – Използвала съм английския глагол „to match" и неговите производни, когато в акта за препращане е използван немският глагол „sortieren" и неговите производни. Тази употреба отразява използваната в член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 дума за петия вид операция която е наречена „matching" или „Sortieren" (като „пресяване или подбиране" се води за една операция). Третият вид операция — на английски „sorting", а на немски „Aussondern", е спомената само накратко от препращащата юрисдикция и не е предмет на преюдициалния въпрос.

12 – В акта за препращане е даден като пример списък с 37 категории дамско облекло. Тези категории включват родови категории като рокли, поли, панталони и блузи, които са разделени на подкатегории (основно в зависимост от плата), както и други категории като полипанталони, корсети, копринени кърпи за глава, бикини и шлифери.

23. За съчетаването, което се извършва изцяло ръчно, Euro Tex наема от шест до осем лица. От работниците се изисква да избират най-вече артикули, които са „на мода", съчетани според категориите клиенти. Кандидатите се обучават за период от една до четири седмици. Те биват наети на постоянна работа само ако са в състояние да разпознават модните тенденции.

25. Euro Tex и Комисията представят писмени становища. Не е искано насрочване на съдебно заседание и такова не е проведено.

Съображения

24. През 1998 г. и 1999 г. Euro Tex доставя на търговците на дребно в Полша съчетани текстилни артикули, пакетирани в торби. Възниква спор с митническото бюро, което е ответник по настоящото дело, във връзка с произхода на стоките. Euro Tex не може да представи никакво доказателство за този произход (което не е учудващо). То твърди, че извършваните от него операции били достатъчни, за да придадат на стоките произход от Общността. Делото е образувано пред Finanzgericht Düsseldorf, който поставя следния преюдициален въпрос на Съда:

26. Препращащата юрисдикция пита дали извършваните от Euro Tex операции по отношение на изхвърлените облекла, за които не може да се докаже, че произхождат изцяло от Общността, са достатъчни, за да придадат на крайния продукт, а именно — на сортираните и съчетани употребявани облекла, произход от Общността.

„Излизат ли описаните по-подробно в определението на съда операции по съчетаване извън понятието за проста операция по съчетаване по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 [към споразумението за асоцииране]?"

27. Член 2, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 предвижда, че продукти, които не са изцяло получени в Общността, следва да се считат за продукти с произход от Общността, при условие че са претърпели *достатъчна преработка или обработка* в Общността по смисъла на член 6 от протокола. Първа алинея на член 6, параграф 1 предвижда, че в приложение II са установени необходимите условия, за да може продуктите да се считат за „достатъчно преработени".

28. Приложение II предвижда, че относно употребявани артикули, които спадат към посочените в глава 63 от номенклатурата на ХС, включваща разглежданите стоки, преработката или обработката, която дава статут на стоки с произход, е производство от материали от всяка позиция с изключение на тази на продукта. Според член 1, буква а) от Протокол № 4 „производство" е „всякакъв вид преработка или обработка, включващо сглобяване или специфични операции".

29. Към дадения момент — именно по време на износа им от ищеца и следователно след като са били сортирани и съчетани от Euro Tex — разглежданите по настоящото дело употребявани стоки са се причислявали към позиция 6309 от номенклатурата на ХС: употребявани облекла и други употребявани артикули, които имат видими следи от използване и са представени в бали, торби или други подобни опаковки. Следователно в съответствие с член 2, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 произход от Общността може да бъде предоставен само ако всички използвани за операциите на ищеца материали са класирани в позиция, различна от 6309.

30. Препращащата юрисдикция приема, и изглежда в това отношение страните нямат разногласия, че става дума за следното: въпреки че тези материали сами по себе си са употребявани облекла, те не са пакетирани в бали, торби или други подобни опаковки, преди да бъдат подложени на извършваните от Euro Tex операции, и следователно не попадат в позиция 6309.

31. Препращащата юрисдикция счита също, че извършваните от Euro Tex операции спадат към широкото определение за „производство", формулирано в член 1, буква а) от Протокол № 4, а именно — *всякакъв вид* преработка или обработка, включваща специфични операции.

32. Въпреки, че поради това съгласно член 6, параграф 1 от Протокол № 4 изнасяните употребявани артикули на пръв поглед удовлетворяват изискванията за получаване на статут на стоки с произход, според член 7, параграф 1, буква б) от този протокол определени операции, включващи преработка или обработка посредством „прости операции, състоящи се в [...] сортиране, [и/или [13]] съчетаване (включително комплектоване на стоките)", не са достатъчни, за да придадат този статут. От член 6, параграф 3 е видно, че член 7, параграф 1, буква б) дерогира член 6, параграф 1. Следователно ако извършваните от Euro Tex операции попадат в приложното поле на член 7, параграф 1, буква б), то сортираните и съчетани употребявани облекла не могат да се считат за такива с произход от Общността.

33. Изглежда препращащата юрисдикция приема, че осъществяваните от Euro Tex

13 – Член 7, параграф 1, буква ж) предвижда, че комбинация от две или повече операции, посочени в буква б), не е достатъчна, за да придаде статут на стоки с произход.

операции по сортиране (вероятно в рамките на описаните в точки 20 и 21 по-горе първа и втора фаза), са „прости“ операции по сортиране по смисъла на член 7, параграф 1, буква б). Нищо не дава основание да се счита, че страните оспорват тази гледна точка. Следователно митническият статут на изнасяните стоки ще бъде определен в зависимост от това дали извършеното от Euro Tex съчетаване в третата фаза също попада в обхвата на тази разпоредба. Именно в това се състои преюдициалният въпрос.

34. Euro Tex твърди, че осъществяваните от него операции по съчетаване не са „прости операции, състоящи се в [...] съчетаване [...]“ по смисъла на член 7, параграф 1, буква б). Комисията има противоположно становище по въпроса.

35. Както отбелязва препращащата юрисдикция, буквалното тълкуване на английската редакция на член 7, параграф 1, буква б) [14] сочи, че всички изброени в приложното поле на тази разпоредба операции непременно са „прости операции“ [15]. Другите езикови редакции [16] обаче също могат да означават, че са обхванати само тези от изброените операции, които в действителност са по-скоро прости, отколкото сложни [17].

36. Комисията представя съображения в полза на първото тълкуване. Тя твърди, че няма разлика между „прости операции“ по съчетаване, за които се отнася член 7, параграф 1, буква б), и по-сложни операции по съчетаване. Операциите по „съчетаване (включително комплектоване на стоките)“ били упоменати заедно с други дейности, а именно — премахване на прах, пресяване, сортиране, класиране, измиване, боядисване и разрязване. Добавянето на прилагателното „прости“ било само за пояснение. Според нея било в ущърб на правната сигурност от органите

14 – Както и на шведската („Enkel behandling bestående i [...] hoppassning [...]“) и на нидерландската редакция („eenvoudige verrichingen zoals [...] assorteren [...]“).

15 – Член 7 е сред няколкото разпоредби на Протокол № 4, които са заместени, с действие от 1 януари 2001 г., с Решение № 4/2000 на Съвета по асоцииране ЕС—Република Полша от 29 декември 2000 година за изменение на Протокол № 4 към Европейското споразумение, сключено с Полша относно определянето на понятието за „продукти с произход“ и методите за административно сътрудничество (ОВ L 19, 2001 г., стр. 29). Член 7, прагараф 1, буква й), който частично замества член 7, параграф 1, буква б), вече не съдържа „прости операции“, а вместо това посочва само „пресяване, отделяне, сортиране, класиране, градиране, съчетаване; (включително комплектоване на стоките)“. Докато в съображенията на решението за изменение е установено, че някои „технически изменения се предлагат, за да се коригират определени несъответствия между различните езикови версии на текста“ (първо съображение), посочено е също и че списъкът на недостатъчните преработки или обработки „трябва да бъде изменен, за да се гарантира правилното им тълкуване и да се вземе предвид необходимостта от включване на някои операции, които преди това не са фигурирали в него“ (второ съображение). Следователно Решение № 4/200 категорично не подкрепя нито едно от тълкуванията на член 7, параграф 1, буква б).

16 – Взимам предвид само езиците, които са били официални към датата на подписването (30 юни 1997 г.) на Решение № 1/97 (посочено в бележка под линия 2), което замества Протокол № 4 към споразумението за асоцииране с разглежданата в настоящото дело редакция.

17 – Например на френски става дума за „les opérations simples de dépoussiérage, de criblage, de triage, de classement, d'assortiment (y compris la composition de jeux de marchandises), de lavage, de peinture, de decoupage“, а на немски — за „einfaches Entstauben, Sieben, Aussondern, Einordnen, Sortieren (einschließlich des Zusammenstellens von Sortimenten), Waschen, Anstreichen, Zerschneiden“.

да се иска да разграничават простите от сложните операции по премахване на прах, пресяване, сортиране, класиране, съчетаване и др. По-скоро всички тези дейности се считали за прости и следователно не предоставяли статут на продукти с произход.

37. Не съм съгласна с това.

38. Във връзка с правната сигурност, в член 7, параграф 1 от Протокол № 4 има други точки, които са ограничени само до прости операции и поради това изискват органите да разграничават прости от сложни операции. Например член 7, параграф 1, буква в), подточка ii) се отнася до „просто поставяне в бутилки, флакони, торби, каси, кутии, прикрепване на подложки и т.н. и всички други прости операции по опаковане“. Член 7, параграф 1, буква д) се отнася до „просто смесване на продукти“, а член 7, параграф 1, точка е) се отнася до „просто сглобяване на части, които представляват завършен продукт“. Не виждам причина да не се приеме най-естественият според мен прочит на тази разпоредба на повечето от релевантните езици, според който от изброените в нея операции, тя обхваща само тези, които действително са „прости“.

39. Освен това такова по-тясно тълкуване на член 7, параграф 1, буква б) съответства на неговия статут на изключение от установеното в член 6, параграф 1 общо правило, че продукти, които не са изцяло получени в Общността, се считат за достатъчно преработени или обработени, когато са изпълнени установените в приложение II условия.

40. Такова условие в настоящия случай е всички използвани материали да бъдат класирани в позиция, различна от тази на преработения или обработен продукт. Страните нямат разногласия, че въпросното условие е изпълнено. От горепосоченото следва, че отговорът на въпроса дали разглежданите операции по съчетаване предоставят статут на стоки с произход, зависи от това дали тези операции са прости или сложни. В първата хипотеза те попадат под действието на член 7, параграф 1, буква б) и не предоставят статут на стоки с произход.

41. Конвенцията от Киото предвижда някои насоки за определяне на разграничителната линия между прости и сложни операции по съчетаване.

42. От стандарт 3 и от определение в) на приложение Г.1 е видно, че когато повече от една страна е участвала в производ-

ството на стоките, произходът на стоките за митническите нужди зависи от това „къде е извършено последното значително производство или обработка [да се чете: „последната значителна обработка или преработка"], *считана за достатъчна, за да придаде на стоката нейното основно качество*" [18].

43. От стандарт 6 от приложение Г.1 следва, че „значително производство или обработка" [да се чете: „обработка или преработка"] не включва операции *„които не допринасят или които допринасят само малко към важните характеристики* [другаде в текста: *„които допринасят само в незначителна степен към основните характеристики"*] *или качества на стоките"* [19].

44. Дадените в стандарт 6 примери за такива операции включват „б) операции за подобряване на пакетирането или пазарното качество на стоките или за приготвянето им за отпътуване, като намаляване на размера, групиране на пакетите, сортиране и степенуване, препакетиране" и „г) смесване на стоки от различен произход, при условие че характеристиките на продукта, който се получава, не се различават значително от характеристиките на стоките, които са смесени".

18 – Курсивът е мой.

19 – Курсивът е мой.

45. Нито един от тези примери не уточнява, че въпросните операции трябва да бъдат прости, за да се обхващат от това определение. Тъй като обаче става дума за примери, илюстриращи общо твърдение, те трябва да бъдат тълкувани в светлината на въпросното твърдение. Поради това релевантно е дали приносът на операциите е повече от незначителен за основните характеристики или качества на стоките.

46. Въз основа на обстоятелствата националният съд следва да определи дали това е така по настоящото дело. Ако приносът на разглежданите операции по съчетаване към важните характеристики или качества на получените стоки е повече от незначителен, а именно — на сортираните и съчетани облекла, те не се причисляват към пример г) или по-общо — към стандарт 6 на Приложение Г.1, и следователно не са прости операции по смисъла на член 7, параграф 1, буква б).

47. Ако обаче както сочи акта за препращане, съчетаването например води до това всички артикули от една категория (като копринени ризи, вълнени блузи или дънки) да се опаковат заедно, не виждам

основание тази операция да се счита за допринасяща за основните характеристики или качества на получения продукт, тъй като те остават същите като основните характеристики или качества на първоначалните изхвърлени стоки.

48. Очевидно националният съд може най-добре да прецени довода на Euro Tex[20], че осъществяваните от дружеството операции не са прости операции по съчетаване по смисъла на член 7, параграф 1, буква б), тъй като рециклирането включва сортиране в различни категории. Според Euro Tex „Прост[а] операци[я], състоящ[а] се в [...] съчетаване", имала напълно различно значение, както било видно от включеното в тази разпоредба уточнение „(включително комплектоване [Zusammenstellen] на стоките)", което не изисквало друга способност освен за съчетаване на синьо със синьо и т.н. Обратно на това дружеството счита, че неговите операции по сортиране включвали способността за разграничение въз основа на плат, качество и състав [Zusammensetzung] и изисквали знания, за придобиването на които било необходимо обучение, относно модните тенденции, специфичните нужди на различните държави и качеството на плата.

49. Тъй като само националният съд може да прецени обстоятелствата, той следва да реши дали Euro Tex е успяло да докаже, че осъществените от неговите работници операции по съчетаване са сложни, а не са прости.

50. На последно място, бих искала накратко да засегна въпроса за добавената стойност.

51. Според препращащата юрисдикция събраните стоки, които по това време не са имали стойност, придобиват такава (приблизително между 0,70 и 1,00 DEM, или 0,36—0,51 EUR за килограм) само поради осъщественото от Euro Tex третиране. Според тази юрисдикция обстоятелството, че осъщественото от Euro Tex съчетаване и сортиране добавя стойност

20 – Не съм разгледала другите три довода на Euro Tex, доколкото те засягат ирелевантни за тълкуването на член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 въпроси, тъй като само този член е предмет на преюдициалния въпрос. (По същество тези доводи се отнасят до това, че употребяваните облекла i) са с произход от Общността *преди* да бъдат подложени на извършваните от дружеството операции по силата на промяната в тарифната позиция от нови на употребявани облекла; ii) че са „отпадъци" по смисъла на общностното право, като произходът им зависи от лицето, което ги е изхвърлило, и от неговото местопребиваване; и/или iii) са „употребявани артикули, събрани [в Общността], годни единствено за извличане на суровините [...] или за използване като отпадък", които следва да бъдат считани като изцяло получени в Общността съгласно член 5, параграф 1, буква з) от Протокол № 4.)

към употребяваните облекла потвърждава, че тези операции съставляват определящ стадий на производството.

52. Критерият за „определящ стадий на производството" произтича от съдебната практика на Съда [21] относно общото законодателство на Общността във връзка със статута на стоките с произход [22]. Споделям становището на Комисията, че тази съдебна практика не е пряко приложима в контекста на настоящото дело. Това, което следва от стандарт 3 от приложение Г.1 към Конвенцията от Киото, е, че договарящите страни могат да изразят критерия на значително преобразуване, за да определят произхода на стоки, чрез правило, изискващо промяна на тарифната позиция, и/или чрез списък на обработвателни или преработвателни операции, които дават или не произход на стоките, и/или чрез процентното адвалорно правило. Споменатите операции в списъците с изключения могат да са свързани с определен вид третиране на стоките или с процентно адвалорно правило. Относно употребяваните облекла, в Протокол № 4 Общността е избрала да изрази критерия за значително преобразуване чрез общо правило, изискващо промяна на тарифната позиция (член 6, параграф 1 и приложение II) — предмет на списък с преработвателни или обработвателни операции, които не предоставят произход (член 7, параграф 1). Не е предвидено изразяването на този критерий чрез процентно адвалорно правило. В посочената съдебна практика, която се отнася до тълкуване на законодателството [23], случаят е различен и не предвижда никое от тези правила. Въпреки че очевидно критерият за добавена стойност би могъл да бъде рационална възможност, в случая общностният законодател не я е използвал и поради това не следва да се прилага.

53. Според мен това тълкуване се потвърждава от член 7, параграф 1, буква е) от Протокол № 4, който включва „просто сглобяване на части, които представляват завършен продукт". Такова сглобяване, дори да е просто, неотменно добавя стойност, но общностният законодател изрично изключва възможността такава операция да предоставя произход от Общността.

54. Поради това не считам, че въпросът за добавената стойност има влияние върху направения от мен анализ.

21 – Решение от 26 януари 1977 г. по дело Gesellschaft für Überseehandel (49/76, Recueil, стр. 41) и Решение по дело Brother International, посочено в бележка под линия 8.

22 – Член 5 от Регламент (ЕИО) № 802/68 на Съвета от 27 юни 1968 година за общото определение на понятието за произход на стоките (ОВ L 148, стр. 1). Член 5 предвижда: „Стока, в производството на която участват две или повече държави, следва да се счита за произхождаща от държавата, където е осъществена последната съществена обработка или операция, която е икономически оправдана и осъществена в оборудвано за целта предприятие и която завършва с производството на нов продукт или представлява важен етап от производството".

23 – Вж. бележка под линия 22.

Заключение

55. В светлината на гореизложеното считам, че Съдът следва да отговори на отправения му от Finanzgericht Düsseldorf въпрос по следния начин:

— —

„Операции от категориите по член 7, параграф 1, буква б) от Протокол № 4 към Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна, изменено с Решение № 1/97 (97/539/ЕОВС, ЕО, Евратом) на Съвета по асоцииране от 30 юни 1997 година за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Полша, от друга страна, попадат в приложното поле на тази норма само ако са прости.

— Операция от този вид е проста, ако не допринася или ако допринася само в незначителна степен към основните характеристики или качества на стоките.

— Компетентният национален съд следва да определи дали описаните в акта за препращане операции отговарят на това определение."